

denne Beregning opgiver f. Eks. Danmarks Statistisk for i Aar Sukkerforbruget i Gennemsnit i de tre sidste Aar, 1886—88, til 55,7₀ Mill. Pund, og Sukkerforbruget i 1888, det sidste Aar, som kommer ind under den almindelige periodiske Opgørelse, til 47,2₅ Mill. Pund. Det, vil det ærede Medlem se, ligger temmeligt langt fra 63 Mill. Efter min Beregning, om hvilken det ærede Medlem veed, hvorledes jeg har foretaget den, vil det altsaa være omtrent 50 Mill. Pund, som der bliver at regne med, og ikke 63 Mill. Men hvis han nu trækker de 13 Mill. fra de 25, saa ser han, at han saar ikke saa meget tilovers, 10—12 Mill. Men det er ogsaa netop Sagen, han skal have noget tilovers, og noget ganske klækkeligt tilovers ved den Beregning. Thi det maa vel erindres, at de Tal, vi her tale om, ere Familieforbruget, Forbruget i Familier og i Husholdninger, men der bruges Masser af Sukker her i Landet udenfor Husholdninger, udenfor Familier. Det ærede Medlem maa tænke paa alt det Sukker, der bruges f. Eks. i Bagerierne, i Konditorierne, i Chokoladefabrikationen, i Syltetøjs- og Vinfabrikkerne. Ved det sidstnævnte tænker jeg ikke nærmest paa de fortrinlige danske Frugtvine — de smage ikke meget af Sukker — men fornemmelig paa Produktionen af de sødlige Middelhavsdruevine, som vi labe her i Kjøbenhavn, og som der gaar meget Sukker til; thi Hovedbestanddelen deraf er Sprit og Roesukker. Altsaa, det er store Masser af Sukker, der her kan være Tale om. Men dernæst maa det ærede Medlem huske paa, at udenfor den Beregning, vi her have talt om, ligger ogsaa alle deres Forbrug, som man egentlig vil kalde de rige, idet der kun opgøres den velhavende Middelfstand. Altsaa ogsaa for deres Bedkommende er der et klækkeligt Tillæg, som han skal faa tilovers. Endelig er det Familieforbruget, der er Tale om, men udenfor Familieforbruget ligger ogsaa al den Mængde Sukker, der bruges paa Beværtninger, Kafeer og Restaurationer. Altsaa det maa det ærede Medlem aldeles ikke forundre sig over, at det er et klækkeligt Antal af Millioner Pund, han saar tilovers; det kan saa langt fra svække den Beregning, der her er opstillet, at det tværtimod bekræfter den; thi der skal være betydelig tilovers.

Dette vil jeg sige til det ærede Medlem fra Møen, som i Gaar lavede os en Statistisk, som jeg tror er et Unikum af Statistisk — jeg tror aldrig, Verden har set en saadan Statistisk som den, han lavede ganske ud af Hovedet, ikke et eneste positivt Datum at holde sig til. Der er visse Naturforskere,

som kan konstruere et helt Dyr ud af en eneste Tand, men det er ikke en Gang en Tand, det ærede Medlem har; hans Dyr er konstrueret ganske ud af hans egen indre Bevidsthed, og naar man handler med en saadan Frihed, er det saa meget lettere at faa Dyret til at passe i den Baas, man i Forvejen har lavet til det. Jeg skal ikke dvæle videre derved, jeg tror ikke, at det kan føre Sagens Behandling et eneste Skridt frem. Det koster jo ikke noget at lave en saadan Statistisk; det er en ganske billig For nøjelse. Jeg vil kun som en enkelt Indvending gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem fremhævede som noget særlig fortrinligt ved hans Statistisk, at den slog til, at i hans Statistisk blev der ikke saadan 25 Mill. Pund Sukker tilovers som i andre Medlemmers Statistisk, der ikke forstaa at klare de Urter saaledes som han. Ja, men det er en betydelig Fejl ved det ærede Medlems Statistisk, at der slet intet er tilovers. Efter hvad jeg nu har udtalt, ville jo alle forstaa, at der skal blive klækkeligt tilovers, naar man regner Sukkerforbruget sammen af Familieforbruget — ganske betydeligt i det industrielle Forbrug og meget mere. Altsaa, det var ikke noget Fortrin ved det ærede Medlems Statistisk, at den slog saa fortrinlig til. Men det er heller ikke en væsentlig Indvending derimod; thi hvis han havde tænkt paa, at han skulde have en Snæs Millioner tilovers, kunde han lige saa godt have lavet det saaledes, at han ogsaa fik dem tilovers. I det hele tror jeg nok, at det har bekræftet sig, hvad man ogsaa maatte vente, at de Opgørelser af Sukkerforbruget, som ere gjorte af Mænd, der særlig have beskæftiget sig dermed i videnstabeligt Djemed uden nogen som helst Tendens, og som derved ere komne til overensstemmende Resultater, og vel at mærke Resultater, som have været Genstand for forstandig Kritik i Forvejen, ere mere troværdige end de Syn og Støn, som ærede Medlemmer foretage i deres specielle Standpunkts Interesse, og som ikke ere dokumenterede ved noget som helst positivt Datum.

Men alt dette har jeg dvælet noget udførlig ved i bestemt Djemed, ikke fordi jeg lægger overdreven Vægt paa disse bestemte Tal; de kunne maaste ved en almindelig Under søgelse blive saa og maaste ogsaa noget forskellige derfra. Jeg har gjort det for at samle Opmærksomheden om det, der i denne Sag er Hovedsagen, nemlig paa Spørgsmaalet om: Hvem er det, vi bestykte i dette Lovforslag, og hvem fritage vi? Og nu har det da vist sig i denne Forhandling, saaledes at det i Djeblikket er indrømmet af alle med Hensyn til Sukkerstaten, at det er en Skat, som i